

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Jana Čížka, soudkyně Mgr. Ing. Lenky Bursíkové a soudce JUDr. Bc. Kryštofa Horna ve věci

žalobkyně: **B. S.**
bytem X

proti

žalovanému: **Městský úřad Beroun**
sídlem Husovo nám. 68, Beroun

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. Žalovaný je povinen vydat rozhodnutí v řízení o odstranění stavby vedeném pod sp. zn. 60896/2021/VÝST do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku na náhradu nákladů řízení částku 2 000 Kč.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou dne 30. 10. 2022 domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení vedeném pod sp. zn. 60896/2021/VÝST o odstranění stavby stavebníka pana M. P. (dále jen „stavebník“).

Obsah žaloby

Shodu s prvopisem potvrzuje: V. N.

2. Žalobkyně uvedla, že nepovolená stavba zahrnuje zimní zahradu a tepelné čerpadlo s ventilací na pozemku stavebníka p. č. st. XA (všechny uváděné pozemky se nacházejí v k. ú. X), který bezprostředně sousedí s pozemky žalobkyně p. č. XB a st. XC. Stavebník neoprávněně využil stěn nemovitostí žalobkyně, nedodržel odstupové vzdálenosti a jeho stavba přesahuje na pozemky žalobkyně. Střecha zimní zahrady je na jedné straně zapuštěna do žalobkyniny stodoly. Stavba rovněž zásadně mění pohledovou situaci v území a nad přiměřenou míru narušuje soukromí žalobkyně. Stavba byla realizována svépomocí a je požárně nebezpečná. Žalobkyně dále popsala vývoj realizace „černé“ stavby a dosavadní průběh řízení o odstranění stavby a o dodatečném povolení stavby. Uvedla, že žalovaný byl nečinný již mezi zastavením řízení o první žádosti o dodatečné povolení stavby ze dne 4. 1. 2022 a podáním druhé žádosti o dodatečné povolení stavby ze dne 21. 3. 2022. Odvolání stavebníka proti usnesení o zastavení řízení přitom nemělo odkladný účinek. Žalovaný tedy postupoval v rozporu s § 71 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 403/2020 Sb. (dále jen „správní řád“).
3. Žalovaný usnesením ze dne 11. 5. 2022 řízení o odstranění stavby nezákonně přerušil. Žalovaný totiž neměl postupovat podle § 129 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 19/2023 Sb. (dále jen „stavební zákon“), neboť se jednalo v pořadí již o druhou žádost o dodatečné povolení stavby, která nebyla podána ve lhůtě 30 dní od zahájení řízení o odstranění stavby. Žalovaný dostatečně nezduvodnil, proč by bylo nutné přerušení řízení podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu. Nezákonné přerušení řízení nevyvolává účinky stavění lhůt dle § 65 správního řádu a lhůty pro meritorní rozhodnutí dle § 71 stále běží, resp. již uplynuly. Žalovaný v usnesení o přerušení řízení neposuzoval, zda má druhá žádost o dodatečné povolení stavby vůbec šanci na úspěch, zda nemá zásadní nedostatky či obstrukční charakter. Žalovanému přitom muselo být od počátku zjevné (tedy již od prvotního podnětu ze dne 16. 5. 2020), že stavba nemůže být dodatečně povolena.

Obsah vyjádření žalovaného

4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 21. 11. 2022 uvedl, že řízení o nařízení odstranění stavby bylo zahájeno dne 20. 10. 2021. Dne 11. 5. 2022 žalovaný řízení přerušil, proti čemuž bylo podáno odvolání. Krajský úřad Středočeského kraje (dále jen „krajský úřad“) odvolání zamítl a usnesení žalovaného potvrdil. Žalovaný dne 1. 11. 2021 obdržel žádost o dodatečné stavební povolení, která byla zamítnuta dne 7. 2. 2022, č. j. MBE/08276/2022/VYST-Sm (ve skutečnosti bylo řízení o žádosti zastaveno usnesením ze dne 4. 1. 2022, č. j. MBE/00550/2022/VYST-Sm, které nabylo právní moci 4. 3. 2022 - pozn. soudu). Dne 21. 3. 2022 žalovaný obdržel novou žádost o dodatečné povolení stavby, o které ke dni 21. 11. 2022 nebylo pravomocně rozhodnuto.

Obsah repliky a dalších podání žalobkyně

5. Žalobkyně v replice ze dne 27. 11. 2022 uvedla, že dne 21. 11. 2022 žalovaný vyzval stavebníka k doplnění podkladů a přerušil řízení o druhé žádosti o dodatečné povolení stavby. Žalovaný měl přitom k dispozici již několik týdnů před ústním jednáním dne 20. 10. 2022 projektovou dokumentaci, která neobsahovala požárně bezpečnostní řešení. Žalovaný vyzval stavebníka rovněž k předložení geodetického měření. Žalobkyně toto považuje za snahu účelově obejít posouzení námitek týkajících se vlastnického práva civilním soudem. Nadto již v lednu 2022 žalobkyně nechala zpracovat geometrický plán. Aktuální zaměření nemovitostí žalobkyně dokládá, že černá stavba neoprávněně využívá

stěny obou stodol a stěny mezi nimi. Po ústním jednání dne 20. 10. 2022 měl žalovaný nejvýše 30 dní na meritorní rozhodnutí o druhé žádosti o dodatečné povolení stavby, neboť měl již všechny podklady. Rozhodnutí o přerušení řízení o druhé žádosti o dodatečné povolení stavby však vydal až na konci lhůty k vydání rozhodnutí, tedy dne 21. 11. 2022. Počátek běhu lhůty poté spojil nesprávně s právní mocí usnesení, nikoliv s jeho doručením, byť jsou usnesení dle § 76 odst. 5 správního řádu předběžně vykonatelná. Žalovaný nesmyslně prodlužuje druhé řízení o dodatečném povolení stavby. Žalobkyně nemůže počkat na vyřízení případných dalších žádostí o dodatečné povolení stavby, neboť by jí uplynula lhůta pro podání nečinnostní žaloby v řízení o odstranění stavby. Žalobkyně má právo dovolávat se ochrany proti nečinnosti i v řízení o odstranění stavby, nikoliv pouze v řízeních o dodatečné povolení stavby.

6. Žalobkyně dne 6. 2. 2023 soudu předložila usnesení o zastavení řízení o druhé žádosti o dodatečné povolení stavby podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu.
7. Ve vyjádření ze dne 20. 3. 2023 žalobkyně uvedla, že odvolání stavebníka proti usnesení o zastavení v pořadí druhého řízení o dodatečném povolení stavby je zjevně nedůvodné a nemůže zvrátit skutečnost, že stavebník ve stanovené lhůtě nedodal požadované podklady. Žalovaný přitom měl pokračovat v řízení o odstranění stavby, neboť odvolání proti usnesení o zastavení řízení dle § 76 odst. 5 správního řádu nemá odkladný účinek a je předběžně vykonatelné. Odpadla tedy překážka, pro kterou bylo řízení o odstranění stavby přerušeno. Žalovaný tedy měl ve lhůtě 30 dnů od doručení usnesení o zastavení řízení stavebníkovi (dne 8. 2. 2023) rozhodnout. Žalovaný tak však dosud neučinil. Stavebník zneužívá právo k udržování protiprávního stavu, přičemž žalovaný není schopen o již druhé žádosti o dodatečné povolení stavby meritorně rozhodnout. V zákoně není opora pro případnou argumentaci žalovaného, že z důvodu procesní opatrnosti vyčká na rozhodnutí o odvolání stavebníka proti zastavení druhého řízení o dodatečném povolení stavby. Žalovanému totiž nepřísluší správní uvážení, zda se bude či nebude řídit předběžně vykonatelným usnesením.

Obsah správního spisu

8. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 12. 10. 2021 žalovaný vydal usnesení o zahájení řízení o odstranění stavby podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, a to stavby: „*stavební úpravy, nástavba, půdní vestavba, přístavba RD č. p. X, X (povoleno č. j. Výst:3216/2001/HA, 5. 11. 2001, NPM 27. 11. 2001), - část přístavba, povoleno: sklad paliva (půdorys 4,5m x 2,1m), skutečný stav: půdorys o max. rozměrech 4,5m x 3,2m, užíváno jako sklad, - zdroj vytápění, povoleno: kotel na tuhá paliva, skutečný stav: tepelné čerpadlo (umístěno na střeše).*“ Usnesení o zahájení řízení o odstranění stavby bylo stavebníkovi doručeno dne 20. 10. 2021.
9. Stavebník podal dne 1. 11. 2021 žádost o dodatečné povolení stavby. Žádost nebyla úplná, proto žalovaný dne 18. 11. 2021 vyzval stavebníka k doložení projektové dokumentace. Dne 4. 1. 2022 žalovaný usnesením zastavil řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, neboť stavebník ani na výzvu nedoložil projektovou dokumentaci. Dne 13. 1. 2022 se stavebník proti tomuto usnesení odvolal a uvedl, že projektovou dokumentaci podal dne 8. 12. 2021, tedy ve stanové lhůtě. Krajský úřad dne 15. 2. 2022 odvolání zamítl a usnesení žalovaného potvrdil. V odůvodnění uvedl, že stavebník nedoložil projektovou dokumentaci, ale pouze půdorys, který nebyl vypracován oprávněnou osobou. V takovém případě žalovaný nadbytečně vyzýval stavebníka a měl řízení o žádosti rovnou zastavit.
10. Ve sdělení ze dne 4. 1. 2022 žalovaný na žádost žalobkyně mj. uvedl, že nepřerušil řízení

o odstranění stavby, neboť žádost o dodatečné povolení stavby ze dne 1. 11. 2021 nebyla úplná.

11. Stavebník podal dne 21. 3. 2022 druhou žádost o dodatečné povolení stavby. Přílohou žádosti byla projektová dokumentace. Na výzvu stavebního úřadu ze dne 4. 4. 2022 stavebník dne 15. 6. 2022 předložil souhlasné závazné stanovisko krajské hygienické stanice k instalaci tepelného čerpadla.
12. Dne 11. 5. 2022 žalovaný přerušil řízení o odstranění stavby. V odůvodnění uvedl, že řízení přerušil podle § 129 odst. 2 stavebního zákona. Stavebník podal žádost o dodatečné povolení stavby, řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby bylo přerušeno a stavebník byl vyzván k doplnění žádosti ve lhůtě do 7. 6. 2022. Proti usnesení o přerušení řízení podala žalobkyně dne 26. 5. 2022 odvolání a zároveň uplatnila opatření proti nečinnosti v řízení o odstranění stavby. Krajský úřad dne 14. 6. 2022 žalobkyni sdělil, že žalovaný není nečinný, jelikož dosud není pravomocně ukončeno řízení o dodatečném povolení stavby, teprve poté může žalovaný rozhodnout v řízení o odstranění stavby. Rozhodnutím ze dne 15. 8. 2022 krajský úřad zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil usnesení o přerušení řízení o odstranění stavby. V odůvodnění uvedl, že stavebník mohl podat druhou žádost o dodatečné povolení stavby, neboť řízení o první žádosti bylo zastaveno. Druhá žádost o dodatečné povolení stavby nebyla blanketní.
13. Druhé řízení o dodatečném povolení stavby bylo následně přerušeno usnesením žalovaného ze dne 21. 11. 2022 na 60 dnů ode dne doručení výzvy. Žalovaný vyzval stavebníka k doplnění geodetického vytyčení stavby (pro zjištění umístění příčky – stěny stavby na západní straně mezi st. 31 a st. 48 a pro zjištění přesahu střechy na pozemek st. 31) a výkresové části požárně bezpečnostního řešení stavby. Žalobkyně proti tomuto usnesení podala odvolání, které krajský úřad dne 12. 1. 2023 zamítl a potvrdil usnesení o přerušení druhého řízení o dodatečné povolení stavby. Krajský úřad dne 12. 1. 2023 žalobkyni na její podnět k uplatnění opatření proti nečinnosti sdělil, že žalovaný v řízení o dodatečném povolení stavby není nečinný. Dne 6. 2. 2023 bylo druhé řízení o dodatečné povolení stavby zastaveno, neboť stavebník nedodal požadované dokumenty. Proti usnesení podal stavebník odvolání. O odvolání nebylo dosud rozhodnuto, správní spis týkající se řízení o druhé žádosti o dodatečné povolení stavby byl na výzvu předložen soudu.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

14. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené.
15. Soud rozhodoval na základě skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 s. ř. s.)
16. O věci rozhodl soud postupem podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání. Žalobkyně s tímto postupem výslovně souhlasila. Souhlas žalovaného se presumuje, neboť na výzvu soudu nesdělil, že by s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasil. Dokazování soud neprováděl.

Posouzení žaloby

17. Podle § 129 odst. 2 stavebního zákona platí, že „*stavební úřad zahájí řízení o odstranění stavby uvedené v odstavci 1 písm. b). V oznámení zahájení řízení vlastníka nebo stavebníka poučí o možnosti podat ve lhůtě 30 dnů od zahájení řízení žádost o dodatečné povolení stavby. Byla-li žádost o dodatečné povolení podána před zahájením řízení o odstranění stavby, má se za to, že byla podána v okamžiku zahájení řízení o odstranění stavby. Pokud stavebník nebo vlastník*

stavby požádá ve stanovené lhůtě o její dodatečné povolení, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti. Jde-li o stavbu vyžadující stavební povolení, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o stavební povolení. Jde-li o stavbu vyžadující pouze územní rozhodnutí, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o územní rozhodnutí. V řízení o dodatečném povolení stavby stavební úřad postupuje přiměřeně podle § 90 a § 110 až 115; ohledání na místě je povinné. Účastníky řízení o dodatečném povolení stavby jsou osoby uvedené v § 109, a pokud je v řízení posuzováno umístění stavby nebo změna oproti územnímu rozhodnutí, rovněž osoby uvedené v § 85. Na uplatňování námitek účastníků řízení o dodatečném povolení stavby se obdobně použijí ustanovení o uplatňování námitek v územním a stavebním řízení.“ (zvýraznění provedl soud).

18. Podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu platí, že „správní orgán může řízení usnesením přerušit, probíhá-li řízení o předběžné otázce nebo správní orgán 1. dal k takovému řízení podnět podle § 57 odst. 1 písm. a), 2. učinil výzvu podle § 57 odst. 1 písm. b), anebo 3. učinil úkon podle § 57 odst. 4; za úkon správního orgánu se považuje i předání písemnosti k doručení podle § 19 a vyvěšení písemnosti na úřední desce.“
19. Podle § 65 odst. 1 věty druhé a třetí platí, že „lhůty týkající se provádění úkonů v řízení neběží. Lhůta pro vydání rozhodnutí ve věci přestává běžet již dnem, kdy nastal některý z důvodů uvedených v § 64 odst. 1, a neskončí dříve než 15 dnů ode dne, kdy přerušení řízení skončilo.“
20. Podle § 46 odst. 1 správního řádu platí, že „řízení z moci úřední je zahájeno dnem, kdy správní orgán oznámil zahájení řízení účastníkovi uvedenému v § 27 odst. 1 doručením oznámení nebo ústním prohlášením, a není-li správnímu orgánu tento účastník znám, pak kterémukoliv jinému účastníkovi. Oznámení musí obsahovat označení správního orgánu, předmět řízení, jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby.“
21. Podle § 71 odst. 1 správního řádu platí, že „správní orgán je povinen vydat rozhodnutí bez zbytečného odkladu.“ Podle § 71 odst. 3 písm. a) tohoto ustanovení platí, že „pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, je správní orgán povinen vydat rozhodnutí nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení, k nimž se připočítává doba až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídít ústní jednání nebo místní setržení, je-li třeba někoho předvolat, někoho nechat předvést nebo doručovat veřejnou vyhláškou osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, nebo jde-li o zvlášť složitý případ.“
22. Žalobkyně se domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného, kterou shledává v nezákonném přerušení řízení o odstranění stavby namísto toho, aby žalovaný rozhodl. Podle žalobkyně nelze řízení o odstranění stavby přerušit podle § 129 odst. 2 stavebního zákona, pokud probíhá řízení o v pořadí již druhé žádosti o dodatečné povolení stavby.
23. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) v usnesení ze dne 14. 1. 2014, č. j. 7 Ans 10/2012-46, konstatoval, že „[s]kutečnost, že rozhodnutí správního orgánu o přerušení řízení je vyloučeno z přezkoumání soudem v řízení o žalobách proti rozhodnutím [§ 65 a § 70 písm. c) s. ř. s.], nesouvisí s povinností soudu v řízení na ochranu proti nečinnosti (§ 79 a násl. s. ř. s.) zabývat se k žalobní námitce otázkou, zda řízení je přerušeno důvodně.“
24. Z judikatury NSS (srov. rozsudek ze dne 12. 4. 2013, č. j. 5 Ans 4/2012-20, č. 2871/2013 Sb. NSS, a dále např. rozsudky ze dne 24. 5. 2017, č. j. 1 Azs 270/2016-32, ze dne 22. 7. 2020, č. j. 1 Azs 200/2020-31, či ze dne 30. 5. 2022, č. j. 4 As 31/2022-43) dále plyne, že pokud je správní řízení přerušeno až poté, kdy lhůta pro vydání rozhodnutí správního orgánu uplynula, nemá toto následné přerušení za následek obnovení lhůty pro rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 odst. 1 věty poslední správního řádu.

25. Tento závěr potvrzuje i odborná literatura, podle které „[a]by přerušení mělo uvedené účinky, i) musí být důvodné a důvody přerušení musí stále trvat; a zároveň ii) k přerušení musí dojít v průběhu lhůty pro vydání rozhodnutí. [...] Druhou podmínkou pro stavení běhu lhůty v důsledku přerušení řízení je, aby tato lhůta pro vydání rozhodnutí byla v době přerušení řízení stále zachována. Uvedený závěr se opírá o dva důvody. Za první, zákon jako následek přerušení nestanoví obnovení lhůty; stanoví pouze to, že lhůty v případě přerušení neběží (srov. § 65 odst. 1). Za druhé, na uplynutí lhůty k vydání rozhodnutí je navázána lhůta pro podání nečinnostní žaloby.“ (srov. Kühn, Z., Kocourek, T. a kol.: Soudní řád správní. Komentář. 1. vydání. Praha: Wolters Kluwer, 2019, komentář k § 81, zvýraznění provedl soud).
26. Stavební zákon nestanoví zvláštní lhůtu pro vydání rozhodnutí o odstranění stavby, platí tedy obecné ustanovení správního řádu [srov. výše citovaný § 71 správního řádu]. Řízení o odstranění stavby žalovaný zahájil dne 20. 10. 2021 okamžikem doručení usnesení o zahájení řízení o odstranění stavby stavebníkovi (srov. § 46 odst. 1 správního řádu). Žalovaný nepřerušil řízení o odstranění stavby na základě první podané žádosti o dodatečné povolení stavby, neboť (jak vyplývá ze sdělení ze dne 4. 1. 2022) dle jeho posouzení žádost nebyla kompletní. Žalovaný přerušil řízení o odstranění stavby až dne 11. 5. 2022 po podání druhé žádosti o dodatečné povolení stavby. Je tedy zřejmé, že i za situace, kdy by byl projednáváný případ považován za zvlášť složitý, by v době přerušení řízení usnesením ze dne 11. 5. 2022 již dávno uplynula lhůta pro vydání rozhodnutí. Jelikož žalovaný nepřerušil řízení o odstranění stavby v souvislosti s první žádostí o dodatečné povolení stavby, lhůta k vydání rozhodnutí v řízení o odstranění stavby uplynula nejpozději dne 20. 12. 2021.
27. Přerušení řízení o odstranění stavby dne 11. 5. 2022 (ať již bylo provedeno podle § 129 stavebního zákona nebo § 64 správního řádu) za této situace nemělo vliv na běh lhůty k vydání rozhodnutí v řízení o odstranění stavby. Lhůta k vydání rozhodnutí v řízení o odstranění stavby již uplynula a postup žalovaného je tedy nezákonnou nečinností. Žaloba je důvodná.
28. Soud se za daného stavu nezabýval žalobní námitkou, podle níž bylo přerušení řízení o odstranění stavby podle § 129 stavebního zákona nezákonné, neboť žalovaný měl přerušit řízení podle § 64 správního řádu. Usnesení o přerušení řízení o odstranění stavby již nemohlo mít žádný vliv na běh lhůty k vydání rozhodnutí v řízení o odstranění stavby, resp. toto přerušení řízení neobnovilo běh této lhůty. V řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti přitom není soud omezen žalobními námitkami, ale je povinen zkoumat nečinnost žalovaného z objektivního hlediska. Podmínkou nečinnostní žaloby je pouze vylicení rozhodujících skutečností [srov. § 80 odst. 3 písm. b) s. ř. s.], a nikoliv vymezení žalobních bodů. Tomuto požadavku žalobkyně v žalobě dostála.
29. Nad rámec nutného odůvodnění soud uvádí, že žalovaný byl dle § 129 odst. 2 věty třetí stavebního zákona povinen přerušit řízení o odstranění stavby již v souvislosti s první žádostí o dodatečné povolení stavby. Stavební zákon totiž nestanoví povinnost přerušit řízení pouze pro případy, že žádost byla úplná. Podmínkou je pouze včasnost žádosti o dodatečné povolení stavby (což první žádost o dodatečné povolení stavby splňovala). V tomto ohledu je argumentace žalovaného nesprávná a žalovaný postupoval nezákonně, pokud po dobu řízení o první žádosti o dodatečné povolení stavby nepřerušil řízení o odstranění stavby. Soud si je přitom vědom toho, že pochybení žalovaného jde i k tíži stavebníka, o jehož druhé žádosti o dodatečné povolení stavby dosud nebylo pravomocně rozhodnuto, neboť řízení je ve fázi odvolacího řízení poté, co žalovaný v prvním stupni i toto řízení zastavil. Soud však nemůže zhojit toto pochybení žalovaného, neboť by tak

postupoval v neprospěch žalobkyně, která si řádně střeží svá práva a včasnou žalobou se domáhá jejich ochrany. Oproti tomu stavebník zůstal po vyrozumění o probíhajícím soudním řízení zcela pasivní a svá práva, která by mu náležela jako osobě zúčastněné na řízení, neuplatnil. Současně také platí, že žalovaný nemůže těžit ze svého nezákonného postupu ve správním řízení.

30. I kdyby ale soud při posouzení nečinnosti žalovaného zohlednil, že mělo dojít po dobu řízení o první žádosti o dodatečné povolení stavby k přerušení řízení o odstranění stavby, nic by to nezměnilo na závěru o tom, že lhůta k vydání rozhodnutí v řízení o odstranění stavby uplynula již před přerušením tohoto řízení v souvislosti s podáním druhé žádosti o dodatečné povolení stavby. Od okamžiku zahájení řízení dne 20. 10. 2021 (§ 46 odst. 1 správního řádu) do podání první žádosti o dodatečné povolení stavby uplynulo ze lhůty 10 dnů. Ode dne podání první žádosti o dodatečné povolení stavby (1. 11. 2021; § 65 odst. 1 věta čtvrtá správního řádu) do dne oznámení usnesení o zastavení řízení o ní stavebníkovi (7. 1. 2022) by lhůta neběžela, avšak počínaje 8. 1. 2022 by její běh pokračoval (§ 65 odst. 2 ve spojení s odst. 1 větou čtvrtou správního řádu), a to bez ohledu na žalobcovo odvolání, které nemělo odkladný účinek (§ 76 odst. 5 věta druhá správního řádu). Konec lhůty k vydání rozhodnutí by tak připadl na sobotu 26. 2. 2022 (sobota), což znamená, že posledním dnem k vydání rozhodnutí by bylo pondělí 28. 2. 2022. Ani v tomto hypotetickém případě by tedy přerušení řízení o odstranění stavby v souvislosti s druhou žádostí o dodatečné povolení stavby (podanou stavebníkem dne 21. 3. 2022) nemohlo běh lhůty k vydání rozhodnutí jakkoliv ovlivnit, resp. prodloužit. I v takovém případě by soud musel dospět k závěru, že je žalovaný nečinný.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

31. S ohledem na shora uvedené soud podle § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí v řízení o odstranění stavby, a to ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
32. Soud zvolil lhůtu v délce maximální možné lhůty pro rozhodnutí v řízení o odstranění stavby, neboť si je vědom, že stále probíhá řízení o odvolání proti usnesení o zastavení druhého řízení o dodatečném povolení stavby, jehož výsledek může být rozhodný pro rozhodnutí v řízení o odstranění stavby. Je proto účelné ponechat žalovanému delší časový prostor pro rozhodnutí v řízení o odstranění stavby. Dle § 76 odst. 5 věty druhé správního řádu sice odvolání proti usnesení nemá odkladný účinek. Usnesení o zastavení druhého řízení o dodatečné povolení stavby tedy je předběžně vykonatelné, resp. vyvolává jiné právní účinky (§ 74 odst. 1 a 3 správního řádu). Žalobkyni i stavebníkovi je současně zachována možnost obrany proti případné nečinnosti odvolacího orgánu v řízení o druhé žádosti o dodatečné povolení stavby. Soud si je vědom toho, že teoreticky může nastat situace, že stavební úřad uloží stavebníkovi odstranit stavbu, avšak stavebník se nakonec domůže vydání rozhodnutí o dodatečném povolení stavby (nebo alespoň její části). V této souvislosti lze však uvést, že proti hypotetickému rozhodnutí o odstranění stavby může stavebník podat odvolání a krajský úřad je oprávněn řízení o něm přerušit podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu a vyčkat na právní moc rozhodnutí o dodatečném povolení stavby.
33. Žalobkyní navržené důkazy (nálezová zpráva a listiny týkající se řízení o přestupku) soud neprovedl pro nadbytečnost, neboť se netýkají otázky nečinnosti žalovaného v řízení o odstranění stavby. Soud neprovedl pro nadbytečnost ani dokazování výpisy z katastru nemovitostí, neboť o vlastnickém právu žalobkyně a stavebníka k dotčeným nemovitým

věcem není mezi účastníky sporu. Zbývající část navržených listinných důkazů je součástí správního spisu, jehož obsahem se dokazování neprovádí. Všechny rozhodné skutečnosti pro posouzení věci byly zjištěny ze správního spisu.

34. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný neměl ve věci úspěch, tudíž mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení. Žalobkyně byla ve věci úspěšná, a má proto právo na náhradu nákladů řízení, které tvoří náhrada zaplaceného soudního poplatku ve výši 2 000 Kč. Žalobkyni nenáleží náhrada nákladů na zastoupení podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, neboť v řízení nebyla zastoupena advokátem. V řízení před soudy ve správním soudnictví se nepoužije ani vyhláška č. 254/2015 Sb., o stanovení výše paušální náhrady pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení v případech podle § 151 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“, srov. rozsudek NSS ze dne 25. 8. 2015, č. j. 6 As 135/2015-79, č. 3344/2014 Sb. NSS). Náhradu nákladů řízení je žalovaný povinen uhradit žalobkyni podle § 149 odst. 3 o. s. ř. užitého na základě § 64 s. ř. s., a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Nesplní-li žalovaný povinnosti ve lhůtě uložené tímto rozsudkem dobrovolně, může se žalobce domáhat nařízení exekuce či soudního výkonu rozhodnutí.

Praha 25. dubna 2023

Mgr. Jan Čížek, v.r.
Předseda senátu